

nemført og Broen bygget i Henhold til Forslaget, kunne vi siges at være Herrere over den store Trafik, der nu eksisterer dernede for Øjeblikket. Thi i Virkeligheden ere Forholdene ret fortvivlede under Isvintre. Færger ere nogle udmærkede Apparater, naar der bare er frit Vand; saa gaar det altid saa nogenlunde godt; men saa snart Isen melder sig, er Færgernes Soliditet og Stabilitet væk. Den allermindste Smule Is, der kommer til, hindrer Færgefarten, idet Hjulene i Færgerne ødelægges, og vi staa da ganske hjælpeløse. For nogle faa Aar siden, jeg tror, det er 3 Vintre siden, var der, trods det, at det ikke var nogen overdreven streng Vinter, alligevel saa megen Is, at vi nær slet ikke havde haft nogen Færge. Den ene var nemlig med Isen dreven over ad Stubbekøbing til, den anden var i Forvejen i Stykker og var til Reparation. Vi havde altsaa kun 1 Færge, der langtfra kunde besørge Trafikken. Selv den mindste Smule Is er i høj Grad til Gene for Færgerne. Det er selvfølgelig til Skade ikke blot for Overfarten mellem Lolland og Falster, men endnu mere for Trafikken paa vor internationale Route: Gedser—Warnemünde. Vi maa jo huske paa, at Svenskerne have lavet en Route, der ligger paa Lur for at konkurrere med os, og kunne vi en Isvinter ikke besørge Trafikken, vil det give dem et mægtigt Forspring, da de ikke ere generede af Is.

Se vi saa paa Rentabiliteten, synes jeg ogsaa, at den er tilfredsstillende. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) er imod Forslaget. Det kommer sig vistnok af, at han i det hele ikke ønsker, at der skal foretages noget paa denne Route. Han er jo Jyde, og det er vist ikke for meget sagt, at han helst ønsker, at alle Forbedringer paa Statsbanerne komme Jylland til gode. I alt Fald gør det ærede Medlem alt, hvad han kan, for at stille dette Forslag i et saa mørkt økonomisk Lys som muligt. Han siger, at det er et stort Spørgsmaal, om vi kunne faa det samme ud af Broen som af Færgefarten, thi nu regne vi jo med 10 km, uagtet Overfarten kun er 4. Men det kan man jo blive ved med. Hvor har det ærede Medlem den Opfattelse fra, at man bliver nødt til at gøre Billetterne og Godstariffen billigere, fordi Transporten

foregaar over en Bro i Stedet for med Færge? For adskillige Broanlæg beregner man ogsaa nu en længere Kilometerafstand, f. Eks. ved Broen over Limfjorden, ganske som man nu gør det ved Masnedund- og Gedserfærgerne.

Det ærede Medlem mener dernæst, at man maa kapitalisere de 45,000 Kr. aarligt, som Driften af 2 Bugserbaade vil koste, og han kommer derved til et Par Millioner, som han mener ogsaa maa regnes med. Men denne Kapitalisering af de 45,000 er der allerede regnet med i Forvejen. Hvis det ærede Medlem vil have, at vi skulle regne det en Gang til, bliver der regnet to Gange dermed, og det er jo en Gang for meget. I Forslaget regnes der nemlig med Udgiften, som den er med den nuværende Driftsmaade, og som den vil blive, naar vi faa Broen. Som Følge deraf ere de 45,000 allerede regnede een Gang og kunne selvfølgelig ikke regnes en Gang til.

Det ærede Medlem siger endvidere, at det er vanskeligt for os at blive klare over, hvor mange Millioner der vil medgaa til Erstatning for de Søulykker, der kunne foraarsages af Broen, og han mener, at Ministeren maa give Besked, om det bliver $\frac{1}{2}$ eller 1, eller hvor mange Millioner det bliver. Det er naturligvis umuligt at gøre paa Forhaand, men vi have dog Erfaringer fra andre Steder, hvor vi have Broer, og se vi paa dem, synes jeg ikke, at det er saa afskrækkende, at vi af den Grund skulde undlade at bygge en Bro, som vi ellers have Brug for. Endvidere siger det ærede Medlem, at naar vi nu tage saa stort Hensyn til Skibsfarten, at vi holde Bugserbaade dernede og, hvis Skibene alligevel komme til Ulykke, da erstatte Skaden, vil Konsekvensen blive, at man ogsaa andre Steder, hvor der er Bro, vil forlange Bugserbaade og Erstatning. Det er dog ret mærkeligt, at det ærede Medlem og andre ville bruge det overfor det foreliggende Forslag. I Fjor hed det jo, at vi for enhver Pris maatte sørge for, at Skibsfarten ikke led nogen Skade, og at den i alt Fald blev saa ringe som muligt. Ministeren fik den Gang Opfordring til at anskaffe et Par Bugserbaade, og man ønskede, at Staten skulde yde Erstatning,